

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

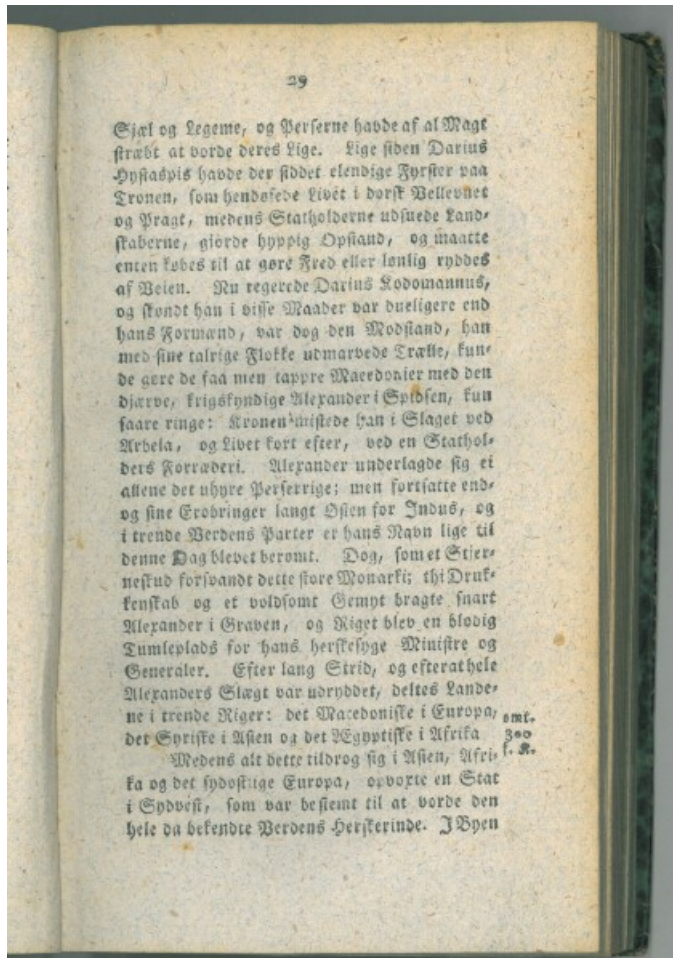
Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 29. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_189-txt-shoot-idm1698/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

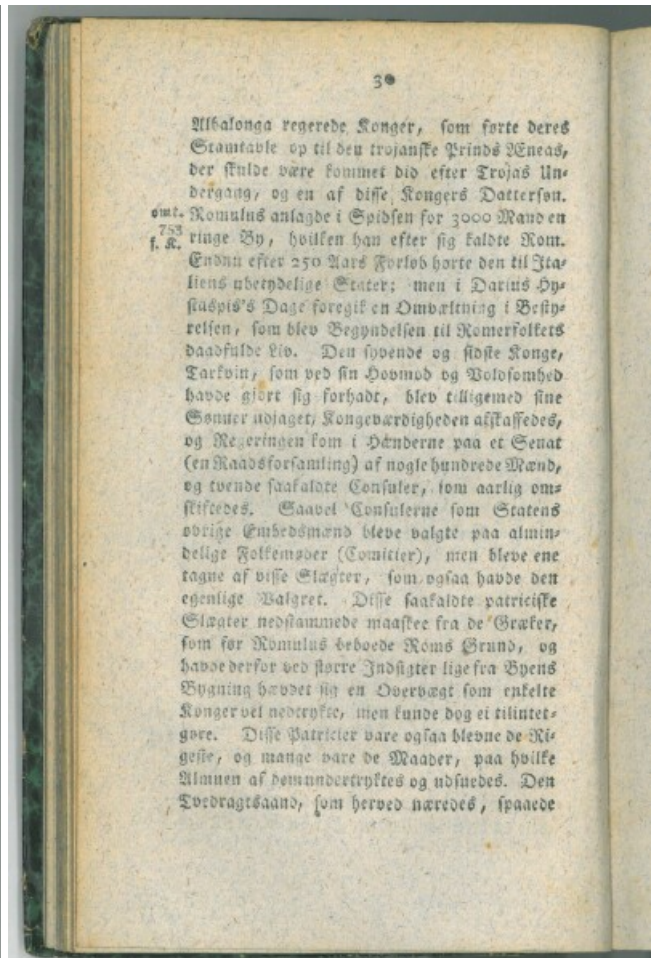
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sjæl og Legeme, og Perserne havde af al Magt
 stræbt at borde deres Lige. Lige siden Darius
 Hystaspis havde der sidet elendige Kyrster paa
 Tronen, som hændede Livet i dorkt Vælskædet
 og Pragt, medens Stattholderne udsæde Land-
 skaberne, gjorde hyppig Opslaad, og maatte
 enten købes til at gøre Fred eller lønlig ryddes
 af Beien. Nu regerede Darius Kodomannus,
 og skøndt han i disse Maader var dærligere end
 hans Formand, var dog den Modstand, han
 med sine talrige Flokke udmarvede Trække, kun-
 de gøre de saa men tappre Mæcedonier med den
 djarve, krigsfærdige Alexander i Spidsen, kun
 faare ringe: Kronen mistede han i Slaget ved
 Arbela, og Livet fort efter, ved en Statthol-
 ders Korraderi. Alexander underlagde sig ei
 allene det uhyre Perserrike; men fortsatte end-
 og sine Erobringender langt Østen for Indus, og
 i tredje Verdens Parten er hans Navn lige til
 denne Dag blevet berømt. Dog, som et Stier-
 nekud forvandt dette store Monarki; thi Druk-
 kenstak og et voldsomt Gemyt bragte snart
 Alexander i Graven, og Niget blev en blodig
 Tumleplads for hans herskelyge Ministre og
 Generaler. Efter lang Strid, og efter at hele
 Alexanders Slægt var udryddet, deltes Lande-
 ne i tredje Riger: det Mæcedoniske i Europa, ^{omt.}
 det Græske i Asien og det Ægyptiske i Afrika ³⁰⁰
 Medens alt dette tildrog sig i Asien, Afri- ^{f. R.}
 ka og det sydøstlige Europa, opvoxe en Stat
 i Sydvest, som var bestemt til at borde den
 hele da befærdte Verdens Hersterinde. I Byen

Alkalonga regerede Konger, som førte deres
 Stamtable op til den trojanske Prinds Æneas,
 der stulde være kommet did efter Trojans Un-
 dergang, og en af disse Kongers Datter søn.
^{omt.} Romulus anlagde i Spidsen for 3000 Mand en ⁷⁵³
^{f. R.} ringe By, hvilken han efter sig kaldte Rom.
 Endnu efter 250 Aars Forløb horte den til Ita-
 liens uberdelige Stater; men i Darius Hys-
 taspis's Dage foregik en Omvæltning i Beskæf-
 telsen, som blev Begyndelsen til Romerfolket's
 daadfulde Liv. Den syvende og sidste Konge,
 Tarquin, som ved sin Dyrmod og Voldsomhed
 havde gjort sig forhadet, blev tiligemed sine
 Søner udjaget; Kongeværdigheden afstæffedes,
 og Regjeringen kom i Hænderne paa et Senat
 (en Raadsforsamling) af nogle hundrede Mand,
 og toende saakaldte Consuler, som aarlig om-
 stiftedes. Saavel Consulerne som Statens
 øvrige Embedsmænd blev valgte paa almin-
 delige Folkemøder (Comitier), men blede ene
 tagne af disse Slægter, som ogsaa havde den
 egentlige Valgret. Disse saakaldte patriciske
 Slægter nedstammede maastee fra de Græker,
 som før Romulus beboede Roms Grund, og
 havde derfor ved større Indsigter lige fra Byens
 Bygning høvet sig en Overbægt som enkelte
 Konger vel nederykkes, men kunde dog ei tilinter-
 gare. Disse Patricier vare ogsaa blevede de Rie-
 gisse, og mange vare de Maader, paa hvilke
 Alminen af dem undertrykkes og udsædes. Den
 Fordragtsaand, som herved næredes, spaaede

